RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.866 van 10 juni 1999
in de zaak A. 84.492/X-8940.

In zake : 1. Aline HENRICY,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SCHILTZ,
kantoor houdende te 2610 WILRIJK,
Laarstraat 16C,
2. Raymond VANDECASTEELE,
wonende te 2900 SCHOTEN,
Klamperdreef 7

tegen :

1. de gemeente SCHOTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te 2900 SCHOTEN,
Kopstraat 50-52,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123/A.

tussenkomende partij :

Ricardo HEERE,
wonende te 2000 ANTWERPEN,
Groenplaats 8.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Aline HENRICY en Raymond VANDECASTEELE op 31 mei 1999 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de "beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Schoten van 18 november 1998 houdende vergunning aan de Heer HEERE, R., om een villa te bouwen op het adres Klamperdreef 9";

Gezien de nota’s van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 3 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 juni 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDENBULCKE die, loco Advocaat H. SCHILTZ verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat J. PEETERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat K. VAN DE VELDE die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van de tussenkomende partij, die verschijnt in persoon;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de h. Ricardo HEERE vraagt in de procedure te mogen tussenkomen; dat hij de begunstigde is van de bestreden beslissing; dat er reden is hem in de debatten toe te laten;

Overwegende, wat de voorgaanden betreft, dat verzoekende partijen eigenaar zijn van een stuk grond met villa te Schoten, Klamperdreef 7; dat op 6 juli 1998 tussenkomende partij met betrekking tot het naastliggend stuk grond ter Klamperdreef 9 een bouwaanvraag indient bij de gemeente Schoten; dat de bouwaanvraag voorziet in de bouw van een villa en een bijgebouw, met een tuinmuur ertussen; dat de gemachtigde ambtenaar op 26 oktober 1998 gunstig adviseert voor de woning en ongunstig voor het bijgebouw en de tuinmuur; dat het college van burgemeester en schepenen op 18 november 1998 de tussenkomende partij de bouwvergunning verleent voor de villa; dat, na aanpassing van de bouwplannen op het stuk van de

tuinmuur en het bijgebouw, de gemachtigde ambtenaar op 16 februari 1999 de integrale plannen gunstig adviseert; dat het college van burgemeester en schepenen op 24 februari 1999 aan de tussenkomende partij de vergunning verleent om een villa met bijgebouw te bouwen conform het bijgevoegde plan en de opmerkingen van de gemachtigde ambtenaar; dat de vordering van verzoekende partijen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bouwvergunningen van 24 februari 1999 en 18 november 1998 bij arrest nr. 80.388 van 25 mei 1999 wordt verworpen;

Overwegende dat volgens de verwerende partijen de vordering onontvankelijk want laattijdig is; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat twee bouwvergunningen aan de tussenkomende partij zijn afgegeven: één op 18 november 1998 en één op 24 februari 1999; dat de tweede bouwvergunning, ofschoon zij wat het hoofdgebouw betreft inhoudelijk identiek is aan de eerste bouwvergunning, in de huidige stand van de procedure wordt geacht een nieuwe, uit eigen kracht werkende en op eigen gezag steunende

beslissing te zijn; dat de verzoekende partijen, die de beide vergunningen kennen, alleen de schorsing van de eerste bouwvergunning vragen; dat zij uiteenzetten :

> "Niet alleen vormt de eerste vergunning de juridische machtiging van de huidige werken aan het hoofdgebouw, weliswaar gedeeld met de vergunning van 24 februari 1999. Bovendien kan zich steeds, op om het even welk ogenblik, een intrekking of een schorsing voordoen van de tweede vergunning. In dat geval zal de bouwheer zich uiteraard 'de iure' opnieuw beroepen op zijn 'reserve-vergunning' om op continue wijze 'de facto' verder te blijven bouwen, zoals hij reeds gedaan heeft";

dat verzoekende partijen klaarblijkelijk in essentie willen vermijden dat de bestreden bouwvergunning van 18 november 1998 als een "reserve-vergunning" wordt gebruikt in het geval dat de bouwvergunning van 24 februari 1999 wordt ingetrokken of geschorst;

Overwegende dat een intrekking of schorsing van de bouwvergunning van 24 februari 1999 zich niet meteen op zo'n korte termijn laat voorzien dat alleen een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid de verzoekende partijen kan behoeden voor het nadeel dat er toepassing wordt gemaakt van de zogenaamde "reserve-vergunning"; dat de vordering van verzoekende partijen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bouwvergunning van 24 februari 1999 wegens ontstentenis van ernstige middelen is verworpen bij arrest nr. 80.388 van 25 mei 1999; dat bij arrest nr. 80.865 van 10 juni 1999 ook de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die door hun inwonende zoon tegen de bouwvergunning van 24 februari 1999 is ingesteld, is verworpen; dat verzoekende partijen in de onderhavige vordering de schorsing van de bouwvergunning van 24 februari 1999 niet eens vragen; dat zij dat wel doen in een derde vordering tot schorsing die ze bij de Raad van State hebben ingediend, op 31 mei 1999, maar dat zij

in die vordering niet de uiterst dringende noodzakelijkheid aanvoeren;

Overwegende dat verzoekende partijen niet direct aannemelijk maken dat de schorsing van de bouwvergunning van 18 november 1998, wil ze enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden; dat niet aan de voormelde eerste voorwaarde is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Ricardo HEERE in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 1900 negenennegentig, door :

de H. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **J. LUST.**